

Sygn. akt I C 1180/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2018r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W.,

przeciwko P. J. (1),

o zapłatę,

na skutek sprzeciwu pozwanego P. J. (2) od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 05 września 2017r. w sprawie I C 1180/17,

I. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 05 września 2017r. w sprawie I C 1180/17 w części dotyczącej pozwanego P. J. (1);

II. zasądza od pozwanego P. J. (1) na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 36.806,06 zł (trzydzieści sześć tysięcy osiemset sześć złotych 06/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP lecz nie większymi niż maksymalne odsetki za opóźnienie od kwoty 30.382,56 zł (trzydzieści tysięcy trzysta osiemdziesiąt dwa złote 56/100) od dnia 27 maja 2017r. do dnia 23 stycznia 2018r. ustalając jednocześnie, że co do zapłaty tej kwoty wraz z odsetkami pozwany odpowiada solidarnie z K. G., której odpowiedzialność wynika z wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 05 września 2017r. w sprawie I C 1180/17;

III. zasądzone w pkt II roszczenie rozkłada na 31 (trzydzieści jeden) miesięcznych rat płatnych do 15 dnia każdego miesiąca poczynając od 15 lutego 2018r. w ten sposób, że pierwsze 30 (trzydzieści) rat w kwotach po 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych), zaś ostatnia rata w kwocie 806,06 zł (osiemset sześć złotych 06/100) powiększona o naliczone odsetki z tym zastrzeżeniem, że uchybienie płatności którejkolwiek z rat skutkować będzie natychmiastową wymagalnością całej pozostałej do spłaty kwoty;

IV. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

V. zasądza od pozwanego P. J. (1) na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 5.458 zł (pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ustalając jednocześnie, że co do zapłaty tej kwoty pozwany odpowiada solidarnie z K. G., której odpowiedzialność wynika z wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 05 września 2017r. w sprawie I C 1180/17.

/-/ SSR Piotr Żywicki

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych K. G. i P. J. (1) solidarnie na swoją rzecz kwoty 36.806,06 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 21 października 2016r. od kwoty 30.382,56 zł do dnia zapłaty i kosztami procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, iż pozwana K. G. zaciągnęła u powoda kredyt, na zabezpieczenie spłaty którego solidarnego poręczenia udzielił P. J. (1). Z powodu niedotrzymania przez pozwaną zobowiązań wynikających z umowy została ona wypowiedziana w dniu 9 kwietnia 2015r. Zadłużenie stało się wymagalne od dnia 26 maja 2015r. Do dnia wytoczenia powództwa zadłużenie nie zostało uregulowane i obejmuje należność główną 30.382,56 zł, odsetki umowne 1.256,72 zł oraz opłaty i prowizje 801,04 zł, a także odsetki karne 4.365,74 zł (k. 19 – 21).

Wyrokiem zaocznym z dnia 5 września 2017r. w sprawie o sygn. I C 1180/17 Sąd Rejonowy w Olsztynie uwzględnił powództwo w całości oraz zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 5.458 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 62 – 63).

Od powyższego wyroku zaocznego pozwany P. J. (1) wniósł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniósł, że do dnia sporządzania sprzeciwu nie otrzymał odpisu pozwu wraz z załącznikami a zatem nie wiedział o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu. Wskazał, iż w żaden sposób nie skorzystał ze środków kredytowych otrzymanych przez pozwaną i nie był też głównym kredytobiorcą. Ponadto pozwany wniósł o uwzględnienie zasad współżycia społecznego i podniósł zarzut przedawnienia (k. 65 – 66). Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2018r. pozwany wniósł o rozłożenie spłaty należności na raty. Wskazał, iż jego dochód stanowi kwota 2500 – 3000 zł miesięcznie. Pozwany łoży na utrzymanie rocznego dziecka, a ponadto pomaga dziadkom (k. 101-103).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 września 2014r. pozwana K. G. zawarła z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. Umowę o Kredyt (...) S. (...), na mocy której Bank udzielił wymienionej kredytu w kwocie 31.500 zł. Spłata zobowiązania nastąpić miała w 58 ratach obejmujących kapitał, odsetki, opłatę za prowadzenie rachunku kredytowego w 3 dniu każdego miesiąca spłaty, poczynając od dnia 3 listopada 2014r. Wysokość jednej raty ustalona została na 746,20 zł. Umowa zawarta została do dnia 3 września 2019r.

Spłatę kredytu poręczył pozwany P. J. (1), który zobowiązał się do spłaty należności solidarnie z pozwaną. Poręczenie obejmowało zobowiązania pozwanej istniejące w chwili udzielania poręczenia, jak i mogące powstać w przyszłości z tytułu wyżej wymienionego kredytu wraz z odsetkami, prowizjami, opłatami i innymi kosztami, na wypadek gdyby kredytobiorca nie wykonał swych zobowiązań. Zobowiązanie z tytułu poręczenia pozwany miał wykonać po zawiadomieniu przez Bank o opóźnieniu w spłacie całości lub części kredytu, przez zapłatę sumy zadłużenia niezwłocznie lub w sposób i w terminach podanych przez Bank.

(dowód: umowa o Kredyt (...) S. (...) k. 22 – 24, umowa poręczenia k. 25)

Wobec niedotrzymania przez pozwaną zobowiązań wynikających z umowy pismem z dnia 9 kwietnia 2015r. powód wypowiedział umowę kredytu.

Jednocześnie pismem datowanym na ten sam dzień powód wezwał pozwanego P. J. (1) jako poręczyciela do spłaty całości zobowiązania określając je na kwotę 31.395,46 zł. Korespondencja ta została nadana przez powoda do pozwanego w dniu 16 kwietnia 2015r. na adres O., ul. (...).

(dowód: wypowiedzenie umowy k. 26, wezwanie do zapłaty k. 26v., zestawienie książki nadawczej k. 27 – 29)

Odpis pozwu wraz z załącznikami doręczony został pozwanemu w dniu 26 maja 2017r.

(dowód: (...) k. 51)

Pozwany jak dotychczas należności z tytułu zawartej umowy poręczenia nie spłacił.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wobec zaistniałych na rozprawie w dniu 5 września 2017r. przesłanek, tj. niestawiennictwa pozwanych na rozprawę Sąd, uznając twierdzenia pozwu za prawdziwe, na zasadzie art. 339 k.p.c. wydał wyrok zaoczny w całości uwzględniający roszczenie. Pozwany P. J. (1) wniósł sprzeciw od wskazanego wyroku zaocznego, w którym zakwestionował zasadność żądania pozwu w stosunku do niego, a ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Czyniąc ustalenia w zakresie stanu faktycznego Sąd oparł się na złożonych do akt dokumentach, albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana, a ponadto nie budziła wątpliwości Sądu. Wniosek dowodowy strony pozwanej o przesłuchanie pozwanego w charakterze strony oraz dodatkowej dokumentacji podlegał oddaleniu z uwagi na nieistotność okoliczności wskazanej w tezie dowodowej (nieskorzystania przez pozwanego z kredytu oraz brak zdolności kredytowej pozwanego w czasie zawierania umowy poręczenia).

W realiach niniejsze sprawy okolicznością bezsporną było zawarcie przez pozwaną K. G. z powodem umowy kredytowej oraz zabezpieczenie spłaty tegoż kredytu poręczeniem solidarnym udzielonym przez pozwanego P. J. (1). Strony nie pozostawały w sporze także co do faktu, iż pozwana nie dokonała spłaty zobowiązania wynikającego z umowy. Pozwany kwestionował jednak zasadność skierowanego wobec niego żądania twierdząc, iż umowa kredytowa nie została wypowiedziana a powód skutecznie nie wezwał go do zapłaty.

Powództwo wobec pozwanego było zasadne w przeważającym zakresie. Jednakże konieczność częściowego oddalenia żądania powoda (o czym niżej) skutkować musiało uchyleniem wyroku zaocznego i rozstrzygnięcia sprawy na nowo. Zgodnie bowiem z art. 347 kpc po ponownym rozpoznaniu sprawy (na skutek złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego) sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 ustawy z dn. 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W świetle powyższego przepisu zasadność roszczeń powoda w stosunku do pozwanej K. G. nie budziła najmniejszych wątpliwości.

Zarzut pozwanego jakoby umowa kredytu nie została pozwanej skutecznie wypowiedziana nie zasługiwał na uwzględnienie. Pozostawał bowiem w sprzeczności z dokumentem z dnia 09.04.2015r. (tj. wypowiedzenia umowy kredytowej przez powoda – k. 26), zestawieniem z książki nadawczej z dnia 16 kwietnia 2015r. (k. 27) oraz z twierdzeniami pozwanego z których wynika, że pozwana kontaktowała się z nim poprzez email i informowała go o konieczności spłacania przez niego kredytu jako poręczyciel (k. 102). Tym samym musiała ona mieć świadomość, że powód wypowiedział jej umowę kredytu zaś cała należność stała się natychmiast wymagalna.

W konsekwencji niezasadnym był podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia (art. 118 kc). Zgodnie z art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Tymczasem w niniejszej sprawie cała wymagana należność stała się wymagalna najwcześniej po dniu 09.04.2015r., tj. po dniu sporządzenia wypowiedzenia umowy kredytu (k. 26).

Podstawą odpowiedzialności solidarnej pozwanego P. J. (1) są przepisy art. 876 i 881 kc, w myśl których przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał, a w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny. Stosunek poręczenia pomiędzy powodem a pozwanym powstał na podstawie umowy z dnia 29 września 2014r.

Wprawdzie w świetle art. 880 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel powinien zawiadomić o tym niezwłocznie poręczyciela, to jednak zwłoka wierzyciela w zawiadomieniu poręczyciela o opóźnieniu się dłużnika głównego ze spełnieniem świadczenia, czy nawet brak takiego zawiadomienia, nie wyłącza obowiązku wykonania zobowiązania przez poręczyciela (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r., II CK 84/O2). Co najwyżej wierzyciel nie będzie mógł dochodzić odsetek za okres poprzedzający takie zawiadomienie. Pozwany otrzymał zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy kredytu najpóźniej z dniem doręczenia mu odpisu pozwu z załącznikami, tj. w dniu 26.05.2017r. (k. 51). Twierdzenia przeciwne pozwanego jakoby osoby dorosłe, stale z nim zamieszkujące mogły nie przekazać mu odebranej korespondencji z sądu (k. 101) nie zostały poparte jakimkolwiek dowodem.

W toku przedmiotowego procesu pozwany podnosił także, iż skierowane przeciwko niemu żądanie pozwu jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, gdyż nie osiągnął on żadnej korzyści z wypłaconych przez powoda środków kredytowych. Przez wzgląd na specyfikę umowy poręczenia twierdzenia te są bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Istotą bowiem poręczenia nie jest korzystanie przez poręczyciela ze świadczenia jakie wierzyciel spełnił na rzecz dłużnika głównego, lecz zobowiązanie się poręczyciela do spełnienia zobowiązania, którego ten dłużnik wobec wierzyciela nie wykonał.

W świetle wskazanych powyżej okoliczności, na podstawie ww. przepisów należało zasądzić od pozwanego P. J. (1) na rzecz powoda żadaną kwotę lecz z odsetkami naliczanymi od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z załącznikami (tj. od dnia 27 maja 2018r.). W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

Jednocześnie na podstawie treści zawartej umowy poręczenia oraz ww. przepisów należało zastrzec, że za zapłatę kwoty zasądzonej wraz z odsetkami pozwany odpowiada solidarnie z pozwaną K. G., której odpowiedzialność wynika z wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 września 2017r. w sprawie o sygn. I C 1180/17.

Uwzględniając wniosek pozwanego poparty niekwestionowanymi przez powoda twierdzeniami co do jego trudnej sytuacji majątkowej oraz mając na uwadze wysokość zasądzonego świadczenia Sąd postanowił rozłożyć je na raty (art. 320 kpc). Skutkiem powyższego była konieczność ingerencji w treść zobowiązania w zakresie daty końcowej naliczanych odsetek. Sąd podzielił bowiem pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 grudnia 2006r., III CZP 126/06, zgodnie z którym rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten skutek - wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70 (OSNCP 1971, nr 4, poz. 61) - że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Z uwagi na powyższe odsetki zasadzono do dnia wyrokowania, tj. do dnia 23 stycznia 2018r.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 kpc. Na oszty te w ogólnej kwocie 5.458 zł, składały się: opłata od pozwu – 1841 zł, opłata skarbową 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego – 3600 zł. Jednocześnie – zgodnie z żądaniem powoda - zasadnym było zastrzeżenie (art. 105 §2 kpc), że co do zapłaty także tej kwoty pozwany odpowiada solidarnie z pozwaną K. G..

SSR Piotr Żywicki